

[Hem](#) > ... > [Familjefrågor Och Arv](#) > [Arv](#) > [Anpassning Av Sakrätter](#) > Luxembourg

Anpassning av sakrätter

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Luxembourg

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Enligt luxemburgsk lag finns det inte några sakrätter som kan "uppkomma" med anledning av arv. Det finns dock sakrätter som kan ingå i ett arvskifte och som med andra ord kan överlåtas till följd av ett dödsfall.

Det rör sig om följande sakrätter: äganderätt i den mening som avses i artikel 544 och följande artiklar i civillagen (*Code civil*) och servitut i den mening som avses i artikel 637 och följande artiklar i samma lag.

Äganderätt definieras i artikel 544 i civillagen som rätten att använda och förfoga över egendom, förutsatt att den inte används på ett sätt som strider mot lagar eller andra författningar eller ger upphov till större störningar i grannskapet än vad som kan anses normalt och därmed stör balansen mellan likvärdiga rättigheter. Enligt artikel 546 i civillagen ger äganderätt till egendom, både lös och fast, ägaren rätt till allt som produceras av den egendomen och till allt som på ett naturligt eller konstgjort sätt är knutet till den egendomen (tillträdesrätt). Enligt artikel 711 i civillagen kan äganderätten till en egendom förvärfvas och överlåtas genom arv.

Med servitut avses enligt artikel 637 i civillagen en rätt att nyttja och dra fördel av en egendom som tillhör en annan ägare. Enligt artikel 639 i civillagen kan ett servitut härröra från egendomens naturliga karaktär (se artikel 640 och följande artiklar i civillagen), från lagstadgade skyldigheter (se artikel 649 i civillagen), eller från avtal mellan ägare (se artikel 686 och följande artiklar i civillagen).

När det gäller den sista kategorin av servitut kan ägarna i princip fastställa de servitut som de anser lämpliga för deras egendomar eller för deras egendoms räkning, förutsatt att de tjänster som fastställs inte påtvingas en person eller till förmån för en person, utan endast på mark och för mark, och förutsatt att dessa tjänster inte på något sätt strider mot grunderna för rättsordningen (artikel 686.1 i civillagen). Enligt dessa regler kan servitut fastställas för nyttjandet av byggnader eller mark (artikel 687.1). Servitut kan dessutom vara löpande (kontinuerlig användning utan mänsklig inblandning, t.ex. vattenrör, avlopp, utsikter osv.) eller inte löpande (där mänsklig inblandning behövs för att servitutet ska kunna verkställas, t.ex. rätt till passage, rätt att ta vatten osv., se artikel 688.1 i civillagen).

Det bör också noteras att servitut kan vara uppenbara – och framgå av externa konstruktioner – eller inte uppenbara – och sakna yttre tecken på att de finns (artikel 691.1 i civillagen). Löpande och uppenbara servitut kan förvärfvas genom avtal eller genom ägande i 30 år (artikel 690 i civillagen), medan löpande och icke uppenbara servitut och icke löpande servitut, både uppenbara och icke uppenbara, endast kan fastställas genom avtal (artikel 691.1 i civillagen). Servitutet löper ut när den mark som gett upphov till servitutet och den mark som servitutet ska användas på ägs av samma person (artikel 705 i civillagen)

För fullständighetens skull bör även nedanstående sakrätter nämnas. De omfattas av särskilda regler när den person som under sin livstid har kunnat utnyttja dem avlider.

Enligt artikel 617 i civillagen upphör en nyttjanderätt när nyttjanderättshavaren avlider av naturliga orsaker och när en och samma person innehar både äganderätten och nyttjanderätten till en egendom. Det sistnämnda sker

bland annat när nyttjanderättshavaren till följd av ett dödsfall förvärvar äganderätten till en egendom som han eller hon redan hade nyttjanderätt till. Med nyttjanderätt avses enligt artikel 578 och följande artiklar i civillagen rätten att använda egendom som tillhör någon annan, på samma sätt som ägaren, med det undantaget att nyttjanderättshavaren är tvungen att bevara egendomens karaktär. En nyttjanderätt kan fastställas genom lag eller genom en persons önskemål. Nyttjanderätten kan vara direkt, tidsbegränsad eller föremål för villkor, och kan omfatta alla typer av lös eller fast egendom.

Avslutningsvis upphör sakrätter som rör nyttjande- och besittningsrätt till fast egendom, som definieras i artikel 625 och följande artiklar i civillagen, på samma sätt som nyttjanderätten.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

I Luxemburg finns ett fastighetsregister, dvs. hypotekskontor (*bureaux de la conservation des hypothèques*) där, i enlighet med artikel 1 i den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom (*loi modifiée sur la transcription des droits réels immobiliers du 25 septembre 1905*), alla handlingar om livslånga transaktioner som överlåter andra rättigheter i fast egendom än förmånliga betalningsrättigheter och hypotek, både gratis och mot vederlag, registreras. Registreringen av sådana avtal är obligatorisk i så mening att den aktuella rätten blir bindande för tredje man (se artikel 11 i ovannämnda lag). Enligt luxemburgsk rättspraxis omfattas med begreppet "rättigheter i fast egendom" i artikel 1 i ovannämnda lag även servitut (distriktsdomstolen i Diekirch (*Tribunal d'arrondissement*), 17 februari 1937).

Det bör också noteras att endast domstolsavgöranden, officiella handlingar och administrativa handlingar godtas vid registreringen.

Vid arv överlåts de sakrätter som nämns i punkt 1, och som kan utgöra en del av ett dödsbo, i enlighet med civillagen.

Enligt artikel 724.1 och 724.2 i civillagen överlåts närmare bestämt all den avlidnes egendom till hans eller hennes arvingar till följd av att arvskiftet har inletts. Arvingarna kan utöva den avlidnes rättigheter och handlingar efter att denne avlidit.

I det fall som nämns i artikel 1004 om en ensam testamentstagare – dvs. den person som testatorn i ett testamente tilldelar all egendom som han eller hon efterlämnar vid sitt frånfälle (se artikel 1003 i civillagen) – måste den sistnämnde begära att de bröstarvingar för vilka en del av egendomen har reserverats enligt laglotsreglerna utlämnar den egendom som anges i testamentet. Enligt artikel 1005 i civillagen har en ensam testamentstagare rätt till den egendom som anges i testamentet från dödsdagen om begäran om utlämnande av egendomen görs inom ett år från den dagen. I annat fall gäller denna rätt endast från och med ansökan till domstolen eller den dag utlämnandet av egendomen frivilligt godkänns. Om det när testatorn avlider inte finns några bröstarvingar för vilka en del av egendomen har reserverats i enlighet med laglotsreglerna, erhåller den enda testamentstagaren automatiskt egendomen då testatorn avlider, utan att behöva begära utlämnande (artikel 1006 i civillagen). I det fall som nämns i artikel 1006 i civillagen måste testamentstagaren slutligen, om testamentet är holografiskt eller förseglat, ges äganderätt till egendomen genom ett beslut av ordföranden för domstolen i första instans (*tribunal de première instance*) i det distrikt där arvskiftet inleds.

Om en eller flera fastigheter ingår i arvet måste dessa överlåtas efter dödsfallet. Överlåtelsen genomförs på grundval av den bouppteckning som arvingarna ska inge till den luxemburgska skattemyndigheten (*administration de l'enregistrement et des domaines*). Denna myndighet översänder sedan en kopia av bouppteckningen till tillsynsmyndigheten för fastighetsregister och topografi (*administration du cadastre et de la topographie*) (se artikel 10 sista delen i den ändrade lagen av den 25 juli 2002 om omorganisationen av tillsynsmyndigheten för fastighetsregister och topografi (*loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie*)).

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Se svaret på den föregående frågan.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ja. Det finns bestämmelser om detta i lagen av den 14 juni 2015 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg och om ändring av a) den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom och b) den nya civilprocesslagen (*loi du 14 juin 2015 relative à la mise en application du règlement (UE) n° 650/2012 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions, et l'acceptation et l'exécution des actes authentiques en matière de successions et à la création d'un certificat successoral européen et modifiant a) la loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers et b) le Nouveau Code de procédure civile*).

I artikel 1 i denna lag föreskrivs följande: "Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska notarier som utsetts genom storhertiglig förordning vara behöriga att utföra den anpassning av sakrätter som avses i artikel 31 i nämnda EU-förordning. Den anpassning som nämns i första punkten ska genomföras senast när den egendom som omfattas av en den sakrätt som avses i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg oåterkalleligen överlåts, gratis eller mot vederlag".

Dessutom ändrar ovannämnda lag artikel 1.2 i den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom genom att lägga till notariehandlingar som anpassar rättigheter i utländsk fast egendom till de handlingar som överlåter rättigheter i fast egendom som anges där, vilka måste ha registrerats hos hypotekskontoret för det distrikt där egendomen är belägen.

■ Senaste uppdatering: 14/05/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.